

komme ind paa en Diskussion om dem, de have jo nu i 10—11 Møder været drøftede her i Salen, saa at der vist ingen Interesse vil være ved at gjenoptage Forhandlingen om dem. At jeg anbefaler ærede Medlemmer at følge Flertallet, er en Selvfølge, saa det behøver jeg ikke udtrykkelig at udtale. De Underændringsforslag, der ere stillede, ere ligefrem en Følge af de nævnte Mindretalsforslag, og de ville derfor være at betragte som vedtagne under Forudsjætning af, at de Forslag vedtages, hvortil de henviser. Af de af den ærede Indenrigsminister stillede Forslag, som ikke ere tiltraadte af Udvalget, er der dog et, som ikke behøver at bortfalde, fordi den hele Redaktion antages. Det er nemlig Ændringsforslaget under Nr. 16, der gaar ud paa at ændre Ordet „Oleomargarin“ til „Oleomargarine“. Jeg veed forøvrigt ikke, om den ærede Minister fastholder Forslaget. Udvalget har ikke troet, der var tilstrækkelig Grund til at tiltræde det, da det nye Navn „Margarine“ kun er søgt tilveiebragt som en særskilt Betegnelse for den Vare, der tidligere betegnedes som Kunstsmør, hvorimod „Oleomargarin“ er Noget for sig. Udvalget tror derfor ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at gjøre denne Ændring, og jeg henstiller til den høitærede Minister, om han ikke vil tage Forslaget tilbage. Forslagene under Nr. 17, 18 og 19 er der heller ikke nogen Anledning til videre at omtale. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 20 angaar, skal jeg gjøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at det vedrører den ved 2den Behandlingtagne Bestemmelse om, at der i ethvert større Meieri skulde være ophængt en Affrist af denne Lov tillige med en Affrist af Straffelovens § 47, der handler om Meddelagtighed. Man har nemlig anset det for hensigtsmæssigt, at der ved Siden af tilføies: § 278 første Punktum samt Straffebestemmelsen i § 277. Det er nemlig Bedrageristraf, det her dreier sig om, og man har troet det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at optage det paa denne Plakat, for at Folk kunde vide, at det er en meget alvorlig Straf, det her gjælder, nemlig Fængsel paa Bånd og Brød. Ændringsforslaget under Nr. 21 er der heller ingen Anledning til at gjøre nogen videre Bemærkning ved. Jeg kommer da til Ændringsforslaget under Nr. 28. Det er i Virkeligheden kun en anden Redaktion, som Udvalget har fundet hensigtsmæssigere, og jeg skal derfor kun henviser ærede Medlemmer til at sammenligne den med den øvrige Redaktion, den vil da være tilstrækkelig motiveret derved. Ændringsforslag under Nr. 29 er derimod en lille Realitetsforandring fra, hvad der

blev vedtaget sidst ved 2den Behandling. Der vedtoges den Bestemmelse, at alle Straffesager, der bleve anlagte i Medfør af nærværende Lov, skulde behandles som kriminelle Sager, men ved nærmere Eftertanke har det været klart for Udvalget, at man derved rammer videre end egentlig tilsigtet. Det kunde ikke være Hensigten, at enhver mindre Sag, som blev anlagt i Henhold til denne Lov, skulde være Gjenstand for kriminelt Søgemaal, som jo i Reglen vilde medføre Beskikkelse af Aktor og Defensor, og derfor har man indskrænket dette som angivet i den foreslaaede nye § 16. Naar det der hedder, at Sager angaaende Overtrædelser af §§ 6, 7, 10 og 11 behandles som offentlige Politisager, saa vil det sige, at Sager i Henhold til de foregaaende §§ 2—5, der ere de vigtigste og indeholde Hovedbestemmelserne i Loven, blive at behandle som kriminelle Sager, thi det er Straffelovens Regel, at naar det ikke udtrykkelig siges, at en Sag skal behandles som offentlig Politisag, bliver den at behandle efter Reglerne for kriminelle Sager. Det behøves altsaa ikke her udtrykkelig at udtales. Der søies da hertil, hvad der ogsaa ved 2den Behandling havde været Hensigten, at Forseelser i Henhold til Lovforslagets §§ 6 og 7 som de nu foreligge vedtagne fra 2den Behandling — de Bestemmelser der omhandle Sluttedler, Konnossermenter o. s. v. og Tilhyn med Oleomargarin — skulde være Gjenstand for offentlig Polititiltale efter Reglerne for disse Sager, kun at det udtrykkelig siges, at de ikke kunne slutte med Advarsel eller frivillig Erlæggelse af Bøder. De ville se, at der ogsaa her findes en Tredeling Sted ved Behandlingen af Overtrædelser, idet saadanne Sager dels kunne behandles som kriminelle Sager, dels som almindelige offentlige Politisager og dels som saadanne, men uden Afgang til Afgjærelse ved frivillige Bøder eller Advarsel. De sidste Ændringsforslag under Nr. 30 og 31 omfatte Tidsfristen for Lovens Gyldighed. Det af den ærede Indenrigsminister stillede Forslag gaar ud paa, at Loven skulde kun være gyldig i 3 Aar. Dertil er der fremsat Begjæring om delt Afstemning, idet man ved kun at vedtage første Punktum af dette Ændringsforslag vil ophæve enhver Tidsfrist, saa at Loven bliver endelig gjældende fredefes. Vedtages derimod det andet Punktum, vil den kun være gjældende i 3 Aar. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har stillet et særligt Forslag, som gaar ud paa, at Loven kun skulde være gjældende i 2 Aar. Disse Ændringsforslag ere ikke særlig tiltraadte fra nogen Side i Udvalget, idet man har villet henstille til Thingets ærede